Sven Rosborns inlägg i FaceBook
året 2026

Inledning

Sven Rosborn började skriva på FaceBook 2012. Eftersom material på sociala medier närmast är en ”slit och släng”-vara utan längre giltighetstid har han varje år samlat sina artiklar och inlägg i pdf-form.

Det har med åren blivit ett stort material som till stor del handlat om Skånes och Malmös historia men givetvis också med små glimtar av mera personliga inslag. I många inlägg har han kopplat länkar till artiklar och böcker som han skrivit och som på detta sätt gratis kan hämtas ner från Internet. Dessa länkar är blåmarkerade i texten.

Sven Rosborns alla FaceBooksinlägg

FaceBook år 2012 och 2013 länk: https://www.academia.edu/73081826
FaceBook år 2014 länk: https://www.academia.edu/63147454
FaceBook år 2015 länk: https://www.academia.edu/69462086
FaceBook år 2016 länk: https://www.academia.edu/66910617
FaceBook år 2017 länk: https://www.academia.edu/74625962
FaceBook år 2018 länk: https://www.academia.edu/75439411
FaceBook år 2019 länk: https://www.academia.edu/68686112
FaceBook år 2020 länk: https://www.academia.edu/66910965
FaceBook år 2021 länk: https://www.academia.edu/66197076
FaceBook år 2022 länk: https://www.academia.edu/94078174
FaceBook år 2023 länk: https://www.academia.edu/104197954
FaceBook år 2024 länk: https://www.academia.edu/119925634
FaceBook år 2025 länk: https://www.academia.edu/129159586

Förutom FaceBooksinlägg har Sven Rosborn alltsedan 1970-talet i tryck också publiserat ett omfattande material samt också egenproducerat filmmaterial. Detta finns gratis tillgängligt (från sidan 7 och framåt) . Klicka här: https://www.academia.edu/126597106

16 jan 2026

På ett äldre inlägg som min gode vän Robert lagt in på FB från år 2018 är det en bild av mig när jag sitter och väntar på min tur att hålla ett föredrag. I ett inlägg på detta fick jag en ny titel, se bild. Jag tar det som ett positivt tecken att jag för första gången offentligt fått den historiska hederstiteln ”gubbe”.

Detta är ju ett gammalt svenskt uttryck, första gången känt från år 1545. Det är också bl.a. känt som t.ex. ”den kloka gubben som gav honom en salva mot ryggvärken”.

Själv känner jag mig stolt eftersom jag tänker på vad prästen och forskaren Lars Levi Læstaius beundrande utropade år 1833: *”Den gubben går icke af för svafvelstickor!”* Tydligen är jag brandfarlig, vilket nog några av mina akademiska motståndare och erbarmliga ryggkliare fått erfara!

17 jan 2026

Jag håller på med att komplettera Tomas och min framtida bok om Sven Tveskägg. Den samtida krönikan ”Gesta Wulinensis ecclesiae pontificum” är ju inte enbart skriven av Harald Blåtands egen präst Avico utan efter kungens död 985 har en eller flera präster i danska Jomsborg invid Wolin fortsatt skrivandet. Vi har därför berättelser som beskriver historien fram in på 1000-talet under kungens brorson Sven Tveskägg liv. Berättelser vars upphovsmän själva upplevt det som de berättar om.

Genom denna unika kontakt mellan skribenter och det dåtida danska kungahuset kan vi också uppställa ett släktregister över den äldsta kända danska kungasläkten. Jag har redovisat denna i den släkttavla som här bifogas. Några få personer har försökt att bortförklara det hela genom att i princip förlöjliga vår forskning. Kännetecknande är emellertid att man inte med ett enda ord har kunnat motbevisa de belägg för krönikans äkthet som jag lagt fram. Har ni inte tagit del av denna min utredning finner ni här en del av denna offentliggjord.

Läs den gärna om ni vill ha reda på fakta:
https://pilemedia.se/pdf/Exkurs.pdf

Nog om detta! I vårt slutarbete med den kommande boken kompletterar vi nu med ytterligare material från krönikan som det kan vara av intresse att sprida kunskaper om. Sven Tveskägg tillbringade från 987 och framåt många år utomlands, bl.a. hos sin kusin Rickard I i Normandie och norra Frankrike. Redan 943 hade hans farfars bror Harold utvandrat till Normandie för att hjälpa Rickard I. Dennes söner Maccus och Gothfrith har sedan slagit sig ner på Isle of Man.

Jag ger er här nedan ett kort avsnitt av texten i ”Gesta Wulinensis” som beskriver detta. Den som skriver detta sitter i danska Jomsborg 988. Krönikan skriver på väsentliga punkter om och också kompletterar den danska historien. Hela boktexten får ni vänta med tills boken kommer ut.

”I Vår Herres år 988 drabbades vi först av snöstormar, och sedan kom en stor kyla över hela landet …

Gorms familj och släkt på 900-talet enligt den samtida krönikan "Gesta Wulinensis ecclesia pontificum"

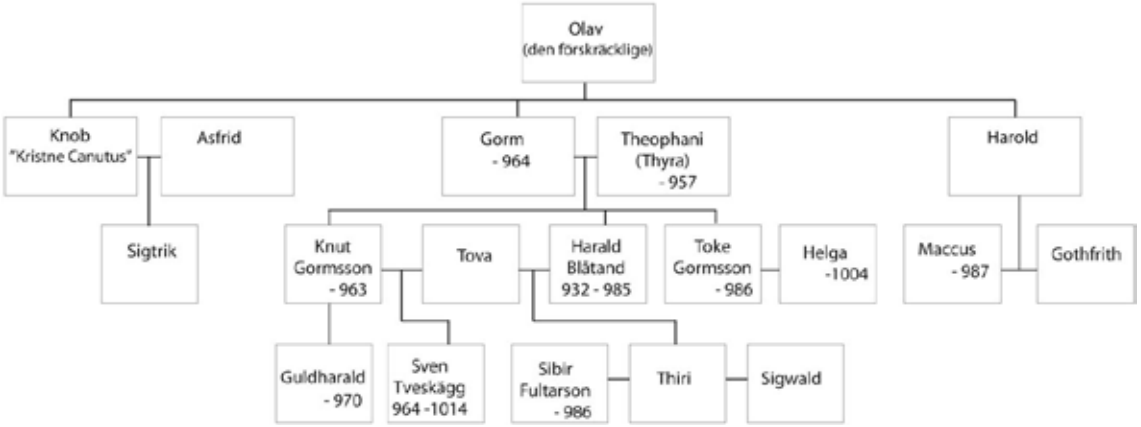

Under årets första sex månader kom inga nyheter till oss vare sig från kejsardömet eller från danernas land. I juni månad nåddes vi emellertid av nyheten att den ädle ärkebiskop Adheldag hade lämnat denna värld tre veckor efter påsk. Prästerna började genast be, blandat med tårar, eftersom vi alla ville att hans själ skulle räddas.

Under tiden, tre veckor efter Johannes Döparens högtid, anlände äntligen prinsessan Helgas (i Lunds) *sändebud och rapporterade till oss om händelserna i Sconviue* (Skåne)*, som jag kommer att beskriva senare.*

Genom köpmän som kom till oss för att få salt fick vi också veta om händelser i det frankiska landet där den danske kungen Svein (Tveskägg) *hade vistats sedan han lämnade Sconviue när han kallades av sin kusin Ricart.*

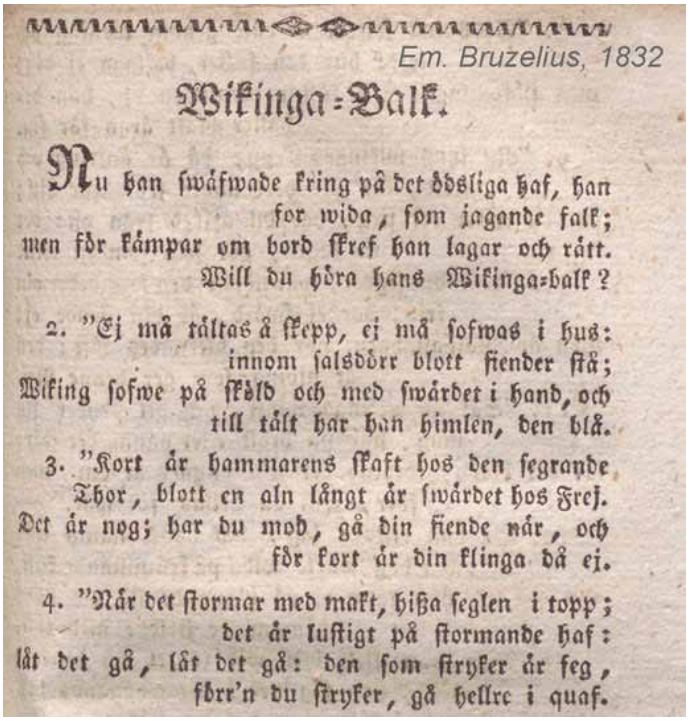
Em. Bruzelius, 1832

Wikinga-Balk.

Nu han swäfwade kring på det ödsliga haf, han
for wida, som jagande falk;
men för kämpar om bord skref han lagar och rätt.
Will du höra hans Wikinga-balk?

2. "Ej må täktas å skepp, ej må sofwas i hus:
innom salsdörr blott fiender stå;
Wiking sofwe på sköld och med swärdet i hand, och
till tält har han himlen, den blå.

3. "Kort är hammarens skaft hos den segrande
Thor, blott en aln långt är swärdet hos Frej.
Det är nog; har du mod, gå din fiende när, och
för kort är din klinga då ej.

4. "När det stormar med makt, hissa seglen i topp;
det är lustigt på stormande haf:
låt det gå, låt det gå: den som stryker är feg,
förr'n du stryker, gå hellre i quaf.

Vi fick veta att efter att ha utfört många goda gärningar, istället för att återvända till sitt eget land, bestämde sig Svein, dansk kung, för att hjälpa sin kusin Gothfrith, som fortfarande sörjde sin bror Maccus, som hade dött ett år tidigare när han, som sändebud för Imari av Puirt Lairge, förrädiskt dödades av Jarnkne, som vid den tiden inne-hade makten i Ath Ciath (Dublin).

Bröderna Maccus och Gothfrith var söner till Harold, bror till Gurmd, som år 943, under kung Ludovics regeringstid, härskare över Västfranken, drog för att försvara den unge Ricart mot försöken från hertig Paris Hugeone och andra herrar i Franken som ville utnyttja Vilhelms sons (Rickards) *unga ålder för att beröva normanderna deras landområden.*

Av berättelserna om den unge Palig som följde med Harold på hans expedition till Franken, fick jag veta att Harold, kallad Agrold av frankerna och anglarna, ledde sina krigare till normandernas land tillsammans med alla deras familjer, och det fanns tydligen många hundra av dem, och där bosatte de sig i staden Baieus. Sedan erövrade Harold hela regionen och lade den till det normandiska riket, och där regerade han oavbrutet fram till sin död. Han hade många söner, men det var de äldste, Maccus och Gothfrith, som gav sig av till landet väster om Anglorum som kallades Aenglisue av normanderna och Manand (Isle of Man) *av lokalbefolkningen. Detta land låg kanske bara en halv dags seglats västerut från Ath Ciath (*Dublin)*."*

30 jan 2026

Begreppet viking har existerat under lång tid med olika tolkningar av vikingar och vikingatiden. Jag fann t.ex. skriften "Wikinga-Balk" från 1832, se bild, som ger en dåtida bild av hur man upplevde vikingen. Om ni läser texten framstår vikingen här som den store krigarhjälten. Så har man också upplevt honom under lång tid. Vi ser t.ex. fortfarande efterdyningar av detta vid idrottsgalor med huvudbonader formade som blågula hornhjälmar av tyg. Fortfarande läser vi om och ser dramatiska filmer om våra fantastiska vikingar som levde här i norra Europa för mer än tusen år sedan.

Men vad är sant när man talat om vikingar och vikingatiden? Redan tidigt började man faktiskt ifrågasätta mycket av det man då allmänt trodde sig veta. Faktum är att när vi t.ex. talar om vår nordiska vikingatid saknar vi i princip samtida nordiska historiska källor som kan ge oss vägledning. I stället är vi mycket hänvisade till sagor och berättelser som är nedtecknade två århundraden efter tiden ifråga.

Själv tycker jag att den norske historieprofessorn Alexander Bugges skrift 1910 "Sandhed og digt om Olav Tryggvason" på ett bra och talande sätt skalar av mycket av vikingens, i detta fall Olav Tryggvasons, då påstådda historia. Ni kan gratis läsa den här: https://heimskringla.no/.../Sandhed_og_digt_om_Olav...

Jag har precis avslutat den omfattande sammanställningen om Olav Tryggvason i vår kommande bok om Sven Tveskäggs liv och hans tid

mellan åren 963 till 1014. Till min hjälp har jag den nyupptäckt krönikan som bevisligen är skriven under 900-talet, ”Gesta Wulinensis ecclesiae pontifikum”. Och här finns många ögonvittnesbe-rättelser om Olav Tryggvason som inte alls stämmer med den långt senare uppdiktade historieskrivningen där han bl.a. framstår som en norsk hjältekung.

2 feb 2026

Jag började skriva på FaceBook 2012. Varje år sammanställer jag alla mina inlägg under det gångna året i en pdf-fil. På den blå länken nedan kan ni klicka och se mitt material från det gångna året 2025 (och också alla andra åren tillbaka till 2012). Här finns bl.a. mycket material som rör Malmö och Skånes historia:

https://pilemedia.se/pdf/Fb2025.pdf

8 feb 2026

Lunds ideella turistinformation Destination Lund har källkritistk genomgått vad jag och Tomas Sielski redovisat av historiska källor i detta ärendet och funnit att våra redovisningar helt svarar mot kända fakta. Detta till skillnad från några andra som medvetet frångått de principer och redovisning av fakta vilka man som forskare måste basera sin eventuella kritik på.

Klicka på och läs länkat inlägg från Destination Lund och klicka gärna på bilderna där man med bifogade texter mer detaljerat redovisat fakta.

Jag är tacksam över att jag fick min forskarutbilning vid Lunds universitet under de skickliga arkeologiprofessorna Erik Cinthio och Märta Strömberg vilka också blev mina mentorer och vänner. Därtill var jag nära vän med Claes Wahlöö, skicklig antikvarie och arkeolog samt Kulturens chef Anders W Mårtensson, båda på Kulturen i Lund. Anders och jag satt dessutom under flera år i den tvåmanastyrelse som hade ansvar för Borgeby medeltida slott med anor ner i vikingatiden.

12 feb 2026

För många år sedan reste man byggnadsställningar inne i S:t Petri kyrkas ”Krämarekapell” i Malmö för att restaurera dess målningar från sent 1400-tal. Givetvis var jag då med och kröp på ställningarna däruppe högt i skyn. Och givetvis hade jag med mig min kamera. I dag satt jag och skannade dessa närgångna foton av Malmös äldsta bevarade målningar. Upptäckte då en detalj som jag inte tidigare lagt märke till.

Jag har bifogat en detalj av Matthias Grünewalds altartavla över Jesus korsfästelse från 1512-1516. Här ser man vid korsets fot Guds Lamm som symboliserar Jesus och från lammets hals rinner offerblodet ner i den heliga graalen. Det var ur denna bägare som man drack under Jesus sista måltid med sina lärjungar. Lammet, trots att det slaktats, ser på målningen rätt så vänligt ut.

Som en del av nattvardsmässan införde den katolska kyrkan hymnen ”AGNUS DEI” i slutet av 600-talet baserat på Johannesevangeliet där det står om Jesus att han är Guds lamm. Hymnen avslutas med ”O Guds Lamm, som borttager världens synder, giv oss Din frid.”

Jag blev något förvånad då jag nu efter skanningen i detalj kunde beskåda ett foto från Malmös Krämarekapell. Här ser man Guds lamm och därunder den heliga graalen. Men inte är detta en fridsam Jesusfigur som avbildats! Lammet ser rent ut sagt ursinnig ut. Dessutom har det två horn. Det är definitivt ingen varelse man skulle vilja möta!

13 feb 2026

MALMÖ STAD - SKÄMS PÅ ER!

Fick av en gammal vän besked att om man är 70 år åker man nu gratis på alla bussar hela dygnet med sitt seniorkort. Malmö upplyser alla som fyller 70 år om detta. Men vi som är äldre och redan fyllt detta år får ingen information! Vi tror fortfarande att det gamla systemet gäller, dvs att man inte får åka gratis mellan 6-9 samt 15-18. Själv har jag därför inte kunnat utnyttja mitt seniorkort vid sjukbesök flera gånger i år och fått betala fullt pris, 33:-/resa.

MALMÖ STAD - ni är verkligen urusla och kan inte ens stava till ordet information. Gick in på Malmöbussarnas hemsida och fick nedanstående text:

”Seniorbiljetten – gratis resor med kollektivtrafiken till dig över 70 år

Malmö stad erbjuder gratis kollektivtrafik till alla medborgare som har fyllt 70 år och är folkbokförda i Malmö. Din seniorbiljett skickas hem i god tid före din födelsedag. Seniorbiljetten är ett sätt att öka livskvalitén för äldre människor genom att gratis kunna förflytta sig inom kommunen med kollektivtrafik.

Seniorbiljetten gäller inom Malmö stad på stadsbussar, regionbussar, tåg och i närtrafiken. Biljetten är giltig från den dag du fyller 70 år. Från den 1 januari 2026 gäller seniorbiljetten dygnet om, och du kan resa med den när du vill.”

20 feb 2026

Vi håller ju på med uppföljningen av boken ”Vikingakungens guldskatt” som handlade om Harald Blåtand och den upptäckta texten till 900-tals krönikan ”Gesta Wulinensis”. Nu kommer vi i en ny bok att redovisa även vad som krönikan berättar om Haralds brorson Sven Tveskägg. Om denne kung har det inte funnits mycket känt från samtida skrivna källor. Av senare berättelser utmålas Sven gärna i dålig dager, t.o.m. som en hedning. ”Gesta Wulinensis” ger en helt annan bild av denne kristne kung, baserat på samtida ögonvittnesberättelser.

Det är faktiskt så att Sven Tveskägg framstår som en betydande och driftig kung som startade sin regenttid år 986. Samma år gör han Lund till Danmarks huvudsäte och uppför en ny träkyrka

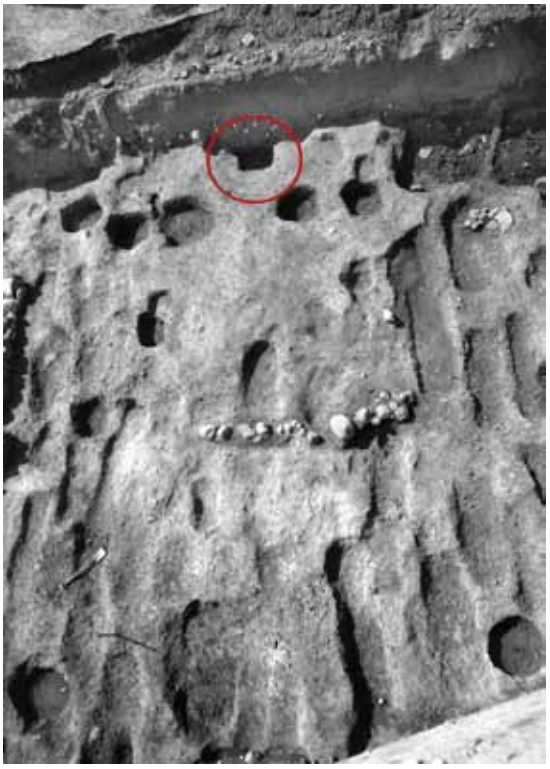

i staden. Denna helgar han till ”den heliga Treenigheten”. I ”Gesta Wulinensis” berättas år 987 att:

”De händelser som jag nu skall berätta om avslöjar kung Sveins stora visdom och klokhet och hans tro på den heliga treenigheten och den helige Andes sju gåvor.”

Hans nyuppförda kyrka i Lund blev kallad ”Trinitatis kyrka” utifrån just ”den heliga Treenigheten”.

Det svartvita lodfotot har jag år 1994 fått av min vän Torvald Nilsson, arkeolog och antikvarie på Kulturen i Lund. Fotot visar en unik arkeologisk upptäckt i Lund. I groparna har nämligen stått trästolparna till den träkyrka som bar Trinitatis namn och som byggdes år 986. Stenraden på bilden är stenar som legat under kyrkans korvägg i öster. Vad som verkligen är spännande är den grop som jag markerat innanför den röda cirkeln. Detta har nämligen varit en praktgrav men den döde har senare överflyttats till en annan grav.

Vem som legat i graven framgår av texten i ”Gesta Wulinensis”. Men det får ni läsa om i den kommande boken.

22 feb 2026

I juni 2023 höll man ett stort forskarmöte på ”Vikingatider” vid Löddeköpinge i Skåne. Detta i samband med att man gjorde marinarkeologiska undersökningar i Löddeå. Ett flertal forskningsföredrag samlade ett stort antal deltagare. Löddeköpinge är ju en viktig plats när det gäller den skånska vikingatiden. Här låg en enormt stor handelsplats under 800-tal och framåt. Här finns också Borgebys slott med rester efter en rund försvarsborg från Harald Blåtands tid.

Under mötet höll jag ett längre föredrag om bakgrunden till och det vetenskapliga arbetet med Harald Blåtands grav och texten till krönikan ”Gesta Wulinensis” från hans tid som vi hittat i norra Polen.

Ni kanske inte vet den rätta bakgrunden till historien om denna krönika utan bara tror på de

osanningar som spridits av några oseriösa forskare, vilka medvetet försökt snedvrida våra framlagda fakta. Ett av deras argument är bl.a. att vi velat hemlighålla och inte redovisat fakta, i detta fall vår påträffade historiska källa. Sanningen är istället att inte en enda av de som kritiserat oss har velat ha kontakt med oss för att ta del av källmaterialet. Detta är ett dåligt - för att inte säga rent uruselt, handlande som inte har med akademisk vetenskap att göra.

Mitt föredrag kan kanske ge er som inte känner till fallet en liten egen ingång för att förstå att denna smutskastning inte är sann. I föredraget berättar jag om bakgrunden till detta källmaterial i avsnittet mellan 2:30 och 13:30. Därefter följer en redovisning av den historiska situationen kring Löddeköpinge. Klicka här för att se filmen:
https://youtu.be/WOMH0Af4Awg

23 feb 2026

I juni i år är det 26 år sedan Öresundsbron invigdes. Vid den tiden hade Björn Jakobsen och jag tillsammans med andra entusiaster börjat

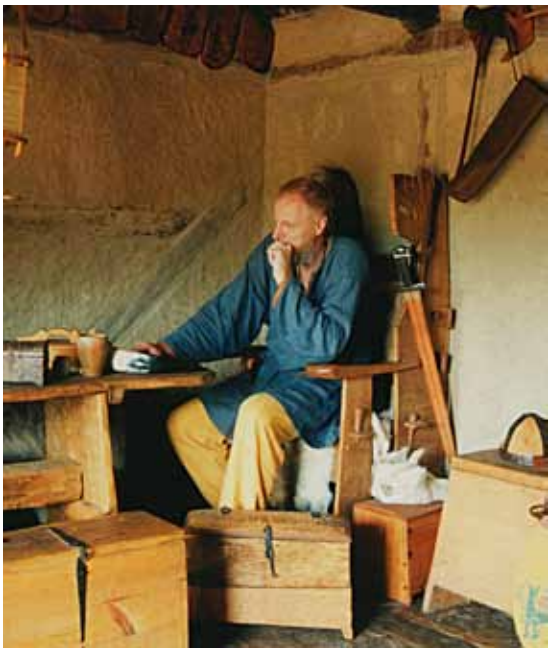

bygga upp Fotevikens Museum med en hel liten stad av rekonstruerade vikingatida byggnader. En dag kontaktade Öresundskonsortiet oss. Dagarna innan själva broinvigningen skulle man ha en jättestor fest i ett tält ute på Lernacken invid bron. Här skulle gäster från Sverige och Danmark mötas och hygges. Kunde vi i denna fest arrangera något inslag som ingen förväntade sig?

Inne i ett av vikingahusen på Fotevikens museum satt jag och försökte finna på något passande historiskt tema. Min skrivarmiljö i ett av vikingahusen var inspirerande – givetvis skulle

det handla om en bro för tusen år sedan – bron Bifrost mellan Asgård och människornas land Midgård. Men hur arrangera ett historiskt arrangemang i ett stort, vitt tält? Vår vän Mikael Neuman skulle underhålla gästerna medan de åt sin middag men vad skulle sen hända?

Jag hittade häromdagen mitt uppställda körmanus för denna tillställning år 2000. Det blev en dundrande och våldsam succé. Ett mycket stort antal vikingakrigare med blankvapen fixade det hela. Kampen blev faktiskt så våldsam att vissa gäster fick retirera från sina bordsplaceringar. Som avslutning sjöng vi alla Mikael Neumans nya ”nationalsång” som knöt två länder samman med en modern bro. Tyvärr har jag inte bevarat texten till denna sång.

Vill ni ta del av mitt upplägg för detta lyckade historiska spektakel år 2000, klicka då här för att läsa:

https://pilemedia.se/pdf/Lernacken2000.pdf

23 feb 2026

”Lunds ideella turistinformation Destination Lund” står bakom oss när vi redovisar nytt historisk material om vår vikingatid. Vi har gjort det utifrån redovisningar av analyser baserade utifrån akademiska riktlinjer men har av ett fåtal högt placerade kulturrepresentanter på några institutioner bemötts med osanningar och direkta lögner. Till skillnad från dessa baserar vi våra analyser på historiska faktakällor och inga av dessa som kritiserat oss har kunnat bemöta de bevis vi lagt fram på materialets äkthet.

Man har nu översatt sina Facebookssidor som behandlar detta ämne på engelska för att underlätta internationell spridning och hoppas att man sprider informationen. Ett bra initiativ.

Här kan ni läsa om en del av vår analys:

https://pilemedia.se/pdf/Om%20Gesta%20Wulinensis.pdf

26 feb 2026

”Lunds ideella turistinformation Destination Lund” meddelar nu att man lägger ner sin Facebooksida. Man har blivit så hårt attackerat av etablisemanget i Lund bl.a. för att man för fram de nya forskningsuppgifter om Lunds äldsta historia som vi lagt fram. Detta är inte klokt. Det vi har lagt fram som är baserat på seriösa och sakliga belägg om Lunds äldsta historia utifrån nytt forskningsmaterial ska alltså inte kunnas föras ut för kännedom.

Utifrån min forskarhorisont kan jag lova ”Lunds ideella turistinformation Destination Lund” att vi kommer att fortsätta vårt forskningsarbete om vår vikingatid och att bokpublikationen som vi just nu arbetar med om Sven Tveskägg och bl.a. Lund kommer att slå hårt mot de s.k. ”lärde” vilka medvetet med lögner, direkta osanningar och förtal försökt bemöta oss och er. Ett klipp ur ”Lunds ideella turistinformation Destination Lund”s motivering:

”Det här beslutet att sluta använda sociala medier beror på att det sedan länge har blivit legitimt inom etablisse-manget i Lund att tala illa om oss. Den avsky och det hat mot det vi gör, och återkommande påståenden om att vi har hittat på det vi berättar om Lunds historia, tär mycket på oss. Genom att sluta använda sociala medier blir det svårare för dem som hatar oss att få information om vad vi gör, mer än det vi väljer att gå ut med på vår webb-plats. Det här är inget vi valt att göra lättvindigt, med över tio tusen som följer inläggen på den här Facebooksi-dan har det blivit en viktig kanal, men det är en direkt konsekvens av hur vi bemöts av etablissemanget i Lund.”

Man skriver också:

”I fortsättningen hittar man oss på vår webb-plats, som finns här: https://www.turistinformationlund.se”

5 mars 2026

Det här har inget med Malmö att göra år 1780. Det är ren och absurd historieförfalskning. När jag såg detta visste jag inte om jag skulle skratta eller gråta. Inte en enda sak stämde i detta AI-

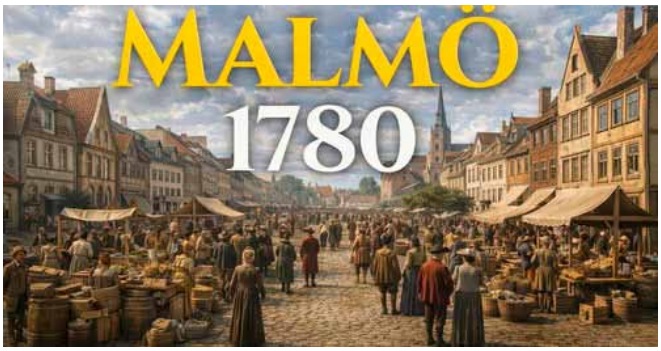

skapade missfoster. Ni kan se eländet här:
https://www.youtube.com/watch?v=wV3M6tIcyu0

När man sedan har fräckheten att säga: ”Här återskapar vi historia, byggnader och detaljer med noggrannhet och passion” blir jag rent ut sagt mörk i ögonen.

Jag initierade för flera år sedan projektet ”Malmö 1692”. Ett tjugotal personer satt under lång tid och rekonstruerade och återskapade digitalt Malmö utifrån mer än tusentals originaldokument vilka också renskrevs. Mer än tvåtusen byggnader rekonstruerades i detalj exakt som dokumenten i detalj berättade att de sett ut. Så bedriver man historisk forskning.

Här kan ni se en del av Malmö som vi skapade. Det är en av projektets medarbetare Percy Hultberg som lagt ut denna (efter två korta reklaminslag börjar filmen):
https://www.youtube.com/watch?v=NJsF6wwo2i0

6 mars 2026

Sommaren 2022 höll jag ett föredrag vid Tullstorps vackra runsten i Skåne. Föredraget handlade givetvis om runstenen och dess bilder men också om hur vi arbetat med texten till krönikan ”Gesta Wulinensis ecclesia pontificum”. Krönikan är skriven av bl.a. Harald Blåtands egen präst Avico i slutet av 900-talet. Vi känner den nu ge-nom den översättning från latin till polska som gjordes vid upptäckten år 1963. Vid den då gjorda översättningen medverkade bl.a. Polens erkände historiker professor Stanisław Lorentz, chef för Polens Nationalmuseum i Warszawa.

Ole Ryhl Olsson dokumenterade mitt fördraget med denna film:
https://www.youtube.com/watch?v=5Jr6vdNbRu0

8 mars 2026

Lunds ideella turistinformation Destination Lund har en omfattande verksamhet där man guidar turister runt i Lund på ett personligt, faktarikt och spännande sätt. Man har också en intressant Internetsida där bl.a. den senaste Lundaforskningen som rör den äldsta vikingastaden finns att gratis fördjupa sig i. Ansvariga för Destination Lund hade för några dagar sedan möte hemma hos mig och de fick då en djupare insikt i vårt arbete med krönikan ”Gesta Wulinensis ecclesia pontificum” som är skriven av Harald Blåtands präst Avico.

13 mars 2026

Mitt FaceBook konto har inrapporterats till Meta av någon som inte gillar det jag skriver. Så här skriver man till mig:

”Idag, den 12 mars 2026, mottog MetaProtect en rapport angående ditt konto av följande skäl:

(Inga skäl har angivits)

I det här fallet kommer ditt konto att blockeras inom de närmaste 12 timmarna. För att undvika en tillfällig av-stängning och permanent avstängning, vänligen verifiera ditt konto omedelbart. Vi ber om ursäkt för besväret!”

När jag försökt verifiera mitt konto har jag inte kunnat göra det trots att jag varit aktiv på FaceBook i ett och ett halvt decenium.

Detta är säkert det senaste försöket att tysta mig och vår forskning om vikingatiden. Vi har ju fått en del ovänner inom forskarvärlden vilka alla angriper oss utan att kunna motbevisa eller ens ta upp våra forskarresltat vilka är säkert belagda och redovisade. Detta är fullständigt sjukt och fruktansvärt amatörmässigt från att komma från akademisk miljö.

Min röst här på FaceBook kan kanske tystna när dessa akademiker får härja fritt. I så fall får jag tacka för mig. Utgivningen av den kommande boken om Sven Tveskägg vilken skriver om delar av vår dansk-skånska historia utifrån seriöst och redovisat källmaterial kommer man dock inte att kunna stoppa.

13 mars 2026

Vår kommande bok om Sven Tveskägg utgår mycket från krönikan ”Gesta Wulinensi ecclesiae pontificum”, skriven av Harald Blåtands präst Avico. I denna samtida krönika berättas bl.a. om stormannen ”Cetibiurn” (Styrbjörn) vars farbror var kungen Erik Segersäll:

”Cetibiur åtföljdes av många soldater och bland dem var Torstein och Svein från Scon(viue) (Skåne) och far till den sistnämnde var den gode Balucs Jarl, som tillsammans med Misico hade följt Konut på hans expeditioner till ön Erin (Irland) många år tidigare.”

Detta citerade textavsnitt är mycket intressant. Konut är den danske kungen Gorm och hans hustru Thyras (Theofanis) äldste son Knut som på 950-talet förde en dansk här på Irland, allt enligt ”Gesta Wulinensis”. På Irland var han uppenbart tillsammans med ”Misico”. Denne förekommer senare i krönikan och det är här frågan om Miezko, Polens förste kung. Om denna har man i princip inte haft någon kunskap alls innan han uppträder i fåtal källor under 960-talet. Men i ”Gesta Wulinensis” berättas alltså att han och Knut lett en armé på Irland långt tidigare. De bådas vänskap kan man sedan följa när Knut på 950-talet etablerar fästet Jomsborg med sina Jomsvikingar invid nuvarande Wolin. Den nära relationerna mellan härskarna i Polen och Danmark under 900-talet och in i 1000-talet är mycket tydligt i denna samtida skrift.

Med sig till Irland har de alltså haft stormannen Balucs Jarl från Skåne vars son Sven senare anslöt sig till Styrbjörn från sveariket när denne tog över ledarskapet över Jomsborg. Styrbjörn dödas senare vid slaget vid Uppsala (Fyrisvallarna) i augusti 986. Slaget beskrivs detaljerat i ”Gesta Wulinensis”.

Finns denne Balcus Jarl från Skåne omtalad i någon annan historisk källa? Jag granskade med spänning texterna på samtliga skånska runstenar. Och minsann! På runstenen som står i slottsparken i Södra Villie vid skånska sydkusten står det:

kata . karþi . kuml . þausi . iftiR . suin . baluks . sun bunta . sin . saR – uas . þiakna . furstr

I översättning till modern svenska blir detta: *”Kata gjorde kumler dessa efter Suin, Baluks son, husbonde sin. Han var av thegnarna den främste”*

Här omtalas alltså en krigare, en jarl från Skåne, som slagits med Knut och Miezko på Irland men också hans son Sven. Åter stiger den skånska sydkusten fram som ett viktigt, hittills närmast okänt maktcentra i 900-talets Skåne.

Sjörup Torna Hällestad

15 mars 2026

Fyra runstenar i Skåne berättar om slaget vid Uppsala 986. Tack vare krönikan ”Gesta Wulinensis ecclesia pontificum”, skriven av Harald Blåtands präst Avico vet vi mera om detta och om några av personerna på runstenarna. Avico omtalar sig själv ett antal gånger i krönikan som *”jag Avico”*. I ett avsnitt berättar han till och med lite om sig själv:

”Vår Herres år 988 drabbades vi först av snöstormar ... Detta fick jag aldrig uppleva där jag föddes, nära Sankt Petersklostret i distriktet Mauriaci, som då tillhörde provinsen Auvergnis. Min släkt kom dock från Avenio, och det var därför jag fick mitt namn.”

Prästen Avico var alltså född i Mauriac som ligger i södra delen av Frankrike. Här grundade man tidigt ett kapell till Sankt Petrus ära. En dotter till den franske kungen Clovis I, död år 511, hade nämligen i en syn sett jungfru Maria bärande på den nyfödda Jesus tillsammans med Sankt Petrus. På kapellets plats uppfördes sedan ett benediktinerkloster till S:t Petrus ära. Det är detta som ovan omtalas av Avico. Avicos släkt kom emellertid från Avignon lite längre söderut närmare Medelhavet och det var från denna stad Avenio som han fått sitt namn.

Efter en utförlig beskrivning av slaget vid Uppsala (Fyrisvallarna) år 986 ger Avico en beskrivning av kung Gorms tre söner. Fadern Gorm dog sommaren 964 genom att begå självmord. Den äldste sonen Knut hade stupat den 17 oktober 962 i ett slag *”Leisner´s fält”* på Irland, Harald Blåtand dog år 985 på Jomsborg i Polen och Toke, den yngste, stupade vid Uppsala den 10 augusti 986 på minnesdagen för Johannes Döparen. Avico ger de tre sönerna följande eftermäle efter Uppsalaslaget (skåningarna hålls här inte högt av Avico):

”Så avslutade Tuca, den sista av Gurmds söner, sitt liv genom att till dödens portar för Guds dom ta med sig hälften av sin chiyrdu (hird) *som danskarna kallade deras exercitus. Den andra hälften, de flesta av dem krigare från Scons* (Skånes) *land, lade ner sina vapen på ett ondskefullt sätt eller flydde från slagfältet när de såg kung Eiriks* (Erik Segersälls) *överväldigande styrkor. Från det ögonblicket drabbades förbannelsen Scons män genom den orättvisa som tillfördes prins Tucce* (Toke)*, och de var sedan aldrig skickliga i att bära varken svärd eller yxa, utan de dömdes bara till att vara bönder. Bland Gurmds tre söner som överlevde sin barndom var Tuca hans pärla. Konut, den äldste, var hans svärd och den son som var hans hjärta närmast och Harald, den listiga av dem alla, var hans öga och sinne.”*

20 mars 2026

Fotevikens Museum i sydvästra Skåne var en fantastisk plats med många kreatörer. Björn Buttler Jakobsen var en ytterst kreativ ledare. Själv fick jag som forskningschef möjlighet att fördjupa mig med hjälp av mina kolleger i speciellt den

sydskandinaviska vikingatiden och medeltidens historia. Björn håller nu på att rädda det tidigare museets enormt stora digitala informationsmaterial - vi var ju ett av de första museerna i Sverige som använde oss av Internet redan 1995.

Här är en av mina djupdykningar i Malmös äldsta historia. Bilden på föregående sida visar min rekonstruktion av Myntergården i Malmö från 1400-talet. Klicka här för att läsa:
https://www.svegviking.se/malmo/hist/malmo_h0.htm

24 mars 2026

Tiden går fort. På Kockums område i Malmö hamn byggde Fotevikens Maritima Centrum tillsammans med Malmö stad två fullskaliga kog-

Masten nu rest på den stora Malmökoggen

gar efter medeltida förebilder och på äldre, traditionellt sätt. Iniativet kom från Björn Jakobsen och Sven Rosborn. Det blev ett av Malmös mera lyckade arbetsmarknadsprojekt för långtidsarbetslösa. När den första koggen sjösattes kunde Malmö kommun konstatera att 52 % av de som arbetat med koggbygget sedan hade erhållit annat fast arbete eller påbörjat studier.

Den 2 juli 2003 var det dags att sätta den höga masten på plats. Som traditionen bjöd för medeltida skepp nerlades ofta silvermynt under masten för att ge lycka på de framtida havsfärderna. Skånska Dagbladet förevigade stunden då Linnéa Enokson-Palmblad och Filip Rosborn på detta sätt säkrade skeppet. Stolt mormor Christina och morfar Sven noterar händelsen till höger i bild.

25 mars 2026

Spännande möte i dag i min gröna VIP-soffa. Bo Gentili, en känd, numera pensionerad bibliotekarie från Malmö Stadsbibliotek förgyllde för-

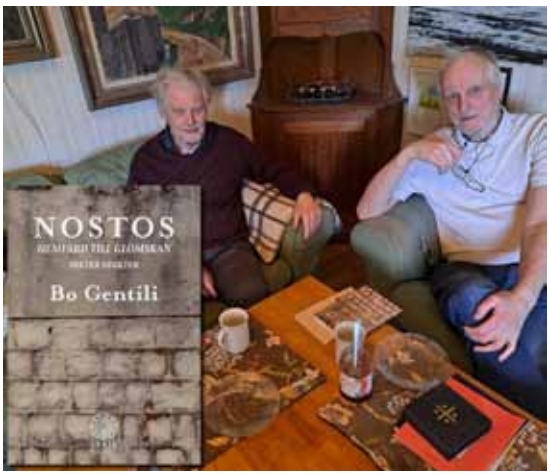

middagen hos Christina och mig. Förutom fyra diktsamlingar finns hans berättelser om Malmö och om diktaren Hjalmar Gullberg och en stor mängd andra artiklar och essäer i olika trycksaker. Ett exemplar av hans bok *”Lång väg att gå. Berättelser från en uppväxt i Malmö”* ingår allt sedan den kom ut år 2011 i min boksamling.

Bo och jag har känt varandra sedan länge; han på stadens biblioteket och jag på stadens museum, och självklart var jag nyfiken på hans senaste tryckta diktsamling *”Nostos. Hemfärd till glömskan”* som gavs ut av ”Lyrikhuset” 2025. En diktsamling med många tänkvärda saker samlade på ett talande sätt.

28 mars 2026

För några dagar sedan lade jag här på FB in en bild över den danska kungaättens släktträd på 900-talet som det framgår av den samtida krönikan ”Gesta Wulinensis”. Förutom de personer som man känner sedan tidigare finns här också en stor mängd tidigare inte kända personer. Jag valde att ersätta deras namn med bruna rutor eftersom alla dessa utförligt kommer att redovisas i vår kommande bok.

I nu bifogad släkttavla har jag dock utvalt och avslöjat tre av dessa personer. Jag bifogar också aktuella sidoavsnitt om dessa personer ur den kommande boken. Detta för att ni ska få en förhandsbild över att vi nu har en stor mängd tidigare helt okänd information när det gäller den danska kungaätten på 900-talet. Detta kommer att väsentligt öka och också förändra vår kunskap om danska och skånska förhållanden på 900-talet.

I tidigare dansk litteratur har man gissat att det var Harald Blåtand som var nere i Normandie och hjälpte sin släkting Rikard I i Normandie i början av 940-talet. Detta är helt fel; Harald Blåtand,

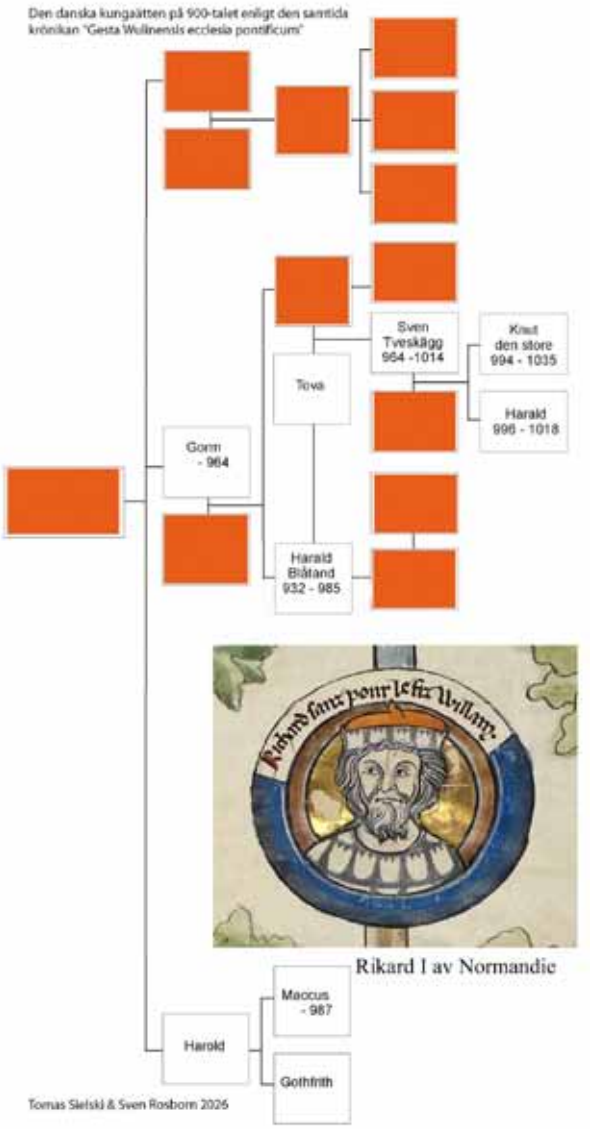

Rikard I av Normandie

17 april 2026

Thomas Ivarssons inlägg:

Bösarpsstenen, eller vad som finns kvar av den, har flyttats till entrén på Historiska i Lund. Inget litet fragment. Foto Historiska museet i Lund.

Mitt svar:

Kul att man lyfter fram denna sten. När vi gjorde vår vikingautställning i Florens skulle stenen vara med. Mina utställningsmedarbetare hit-

född år 932, var bara barn vid den tidpunkten. I stället är det frågan om hans farbror, Harald eller Harold, Gorms yngste bror. Harold härskade över Fyn och han startade runt 940 ett inbördeskrig bland danerna. När Gorm segrade tvingades han att lämna riket och han tog sig då med sina krigare till sin släkting Rikard I i Normandie och hjälpte denne mot den franske kungen.

15 april 2026

Min mormor och hennes äldre syster flyttade runt 1900 som pigor till ön Ven. När jag läste Folklivsforskning på Lunds universitet 1972 intervjuade jag min gamla mormor med hjälp av bandspelare och sammanställde sedan vad hon berättat - tillsammans med alla hennes foton av sin kamrater på ön.

Jag har senare lagt in delar av denna berättelse i min stora släktträdsberättelse. Ni kan läsa om livet på Ven genom att klicka här:

https://pilemedia.se/pdf/Rosbornsläkten.pdf

tade den då utanför Historiska museet, utslängd som en anonym avstängningssten för en parkeringsplats. Efter att larmet gått kom den in på museet och sedan togs den ner till Florens. I vårt utställningsteam gick denna tunga pjäs under namnet ”Lillen”.

26 april 2026

Robert W. Wahlström Harrs inlägg:

Forskarvärlden visar upp sina skönhetsfläckar!

I dagens SDS:a framträder några profiler inom historiegebitet som på ett oakademiskt sätt försöker angripa en av de mest seriösa på området. Sven Rosborn.

Jes Wienberg, Kurt Villards Jensen, Conny Johansson Hervén och Dick Harrison går ut och angriper Sven Rosborn och Tomas Sielskis arbete som vi har fått till oss genom boken ”Haraldsguldet”. Man menar att det handlar om sagor, förfalskningar och onödigt arbete osv.

Man tror inte det är sant att akademiker med hög renommé kan möta ett seriöst arbete på detta sätt. För seriöst är det, om man verkligen vill pröva det. Med en akademisk fjollighet noterar man också att Sven Rosborn ”postar flitigt i sociala medier”. Något som i deras kretsar säger mer om dem och deras fakultets inre kultur. Vad sven Rosborn gör är att dela med sig flitigt av sitt arbete och låter en var vara med i de tankeprocesser bakom arbetet.

Hur många originalhandlingar har vi att tillgå till över vår äldre historia? Den historia man har tutat i oss från tidig skolgång, en historia och ett kulturarv som mer än någonsin i våra dagar, prövas och bearbetas. Även Sven Rosborns arbete skall givetvis knådas i den akademiska degen. Men i detta arbete kommer det också upp en sida som herrarna i Lund har förbisett.

Här finns i Gesta en logisk struktur som pekar på andra frågor som kan hanteras på nytt och som ger en verklig plausibel förklaring på historiska platser och händelser. Att följa upp sådant tar både tid och kräver sina resurser. Under tiden kan en viss illvilja komma till tals som här i vårt exempel.

Destination Lund är entusiaster. Men också mer än så. De vet mycket väl om att en seriös text har sin bakgrundshistoria. Att de arkeologiska bevisen kan lysa med sin frånvaro är något man väl känner igen från våra ”söndergrävda” städer. Man måste således ur ett akademiskt arbete beakta även sådant som lyser med sin frånvaro, men som finns närvarande på andra sätt.

Nåja, ”de fyras gäng” i Lund behöver inte känna sig ensamma i sin märkliga kritik. Man märker att det finns fler som påtalar att man inte skall rubba deras cirklar.

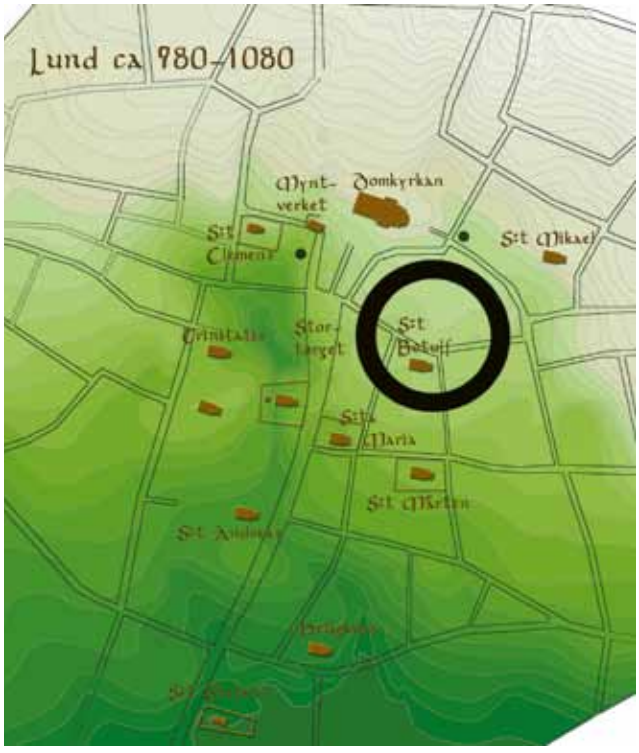

Mitt svar efter det att Jan Dresler kommit med osaklig kritik mot ”Gesta Wulinensis”:

Jan Dreslers inlägg visar hans bristande kunskaper i det nya materialet som är tillgängligt för alla som vill fördjupa sig. Gesta Wulinensis är ingen ”hemlig krönika”. När jag första gången fick tillgång till denna skapade jag en forskargrupp av duktiga personer som arbetat med den skånsk/danska vikingatidens historia. Jag ville ha med danska institutioner och vi kontaktade Rigsarkivet. Fick inget svar. Jag har därefter tre gånger kontaktat danska Nationalmuseet men de har inte varit intresserade att ta del av materialet. Att vi hemlighåller materialet är alltså en ren lögn.

Vad det gäller den eventuella trellborgen i Lund är det inte jag som väckt frågan. Under en guidetur med EU-projektet ”Destination Viking - Living history år 2002 gjorde jag ett uppehåll på Kulturen i Lund. Kim Nyborg från Trelleborgen vid Slagelse uppmärksammade mig då på att en modell i utställningen av Lund visade en halvcirkelformad gata liknande den i Köpenhamn. Han menade att också detta kunde var platsen för en trelleborg.

Jag gick vidare med hans förslag och gjorde en omfattande analys av grundtopografin under de tjocka kulturlagren. Det visade sig då att i en kraftigt sluttande terräng fanns just på ”borgom-

rådet" en ursprunglig horisontell mark. Just invid borgen hade man också hittat Lunds då äldsta påträffade myntskatt från sent 900-tal. Jag visade materialet för min gode vän Claes Wahlöö, välmeriterad arkeolog på Kulturen, och han delade min mening om en borg eftersom han vid grävning hittat en rest av en vallgrav som stämde exakt med ringborgens placering.

Dick Harrisons påstående: *"Nej, det finns inga som helst belägg för detta (alltså borgen). Hur tusan kan de påstå något sådant"* visar bara på hans okunskaper i ämnet. Speciellt som det också i den samtida krönikan "Gesta Wulinensis" omtalas att Toke Gormson år 994 förstärkte vallarna till borgen i Lund.

Bilden från 2004 visar min rekonstruktion av grundtopografin i Lund med borg och de äldsta kyrkorna.

26 april 2026

Martin D. Stenberg ställde en fråga till mig:

Hur kommer det sig att motståndet mot ditt fantastiska arbete med Gesta Wulensis motarbetas med sådan kraft o frenesi av professor Villands o Harrisson ....???

Har de inte läst din bok , eller varför avfärdar de det hela så bestämt ?

Många källor i historien finns ju inte kvar i orginal men avskrifter accepteras!

Mitt svar:

Eftersom det hela handlar om lögner och förtal

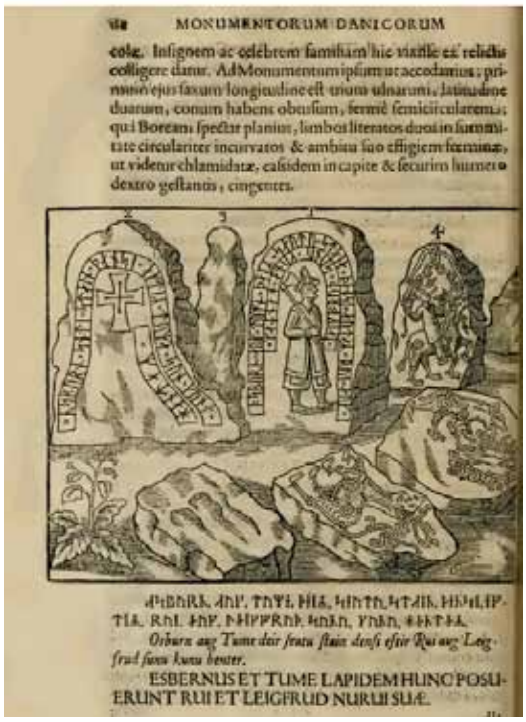

skapade av våra motståndare har jag nu utförligt personligt redovisat detta till dig Martin så du ska kunna förstå. Dessa påhopp har inget med forskning och vetenskap att göra och därför är det inget jag bryr mig om.

1 maj 2026

Följde i går kungens 80-års dag på TV. Ett fint genomfört arrangemang. Vaktavlösningen på den yttre borggården var imponerande med alla hästar och musikkårer.

I går var det varmt och vacker väder i Stockholm. Annat var det när jag och mina kompisar gick högvakt tre gånger vinter 1969. En av gångerna var det runt 28 minusgrader.

Trots detta blev det en stor upplevelse att vakta gamle kungen och dessutom drabbades jag och min skånske lumparkompis av en högst ovanlig händelse.

2 maj 2026

Hunnestadsmonumentet var en otrolig fornlämning nära Skånes sydkust. Lämningen skingrades emellertid men de flesta stenarna har åter kunnat samlats ihop. De på runstenarna omtalade personerna har tidigare varit helt okända. Tack vare upptäckten av texten till den samtida krönikan ”Gesta Wulinensis ecclesiae pontificum” från sent 900-tal vet vi emellertid historien bakom dessa och också hur de hur de var släkt med Skånes kung Björn Jarl som satt i Lund och avsattes år 964.

Ni kan läsa min utredning om detta genom att klicka här:

https://www.academia.edu/122250394

Den artikeln kommer att i utökad version ingå i vår kommande bok om Sven Tveskägg och vad krönikan har att berätta om denne kung. Tidigare har man inte haft många samtida källor om honom. Nu kommer kunskapen om den dansk/skånska historien under sent 900-tal att väsentligt utökas.

8 maj 2026

Kurt Villads Jensen och Wojtek Jezierski publicerade 2022 en recension över min och Tomas Sielskis bok om fynden kring Harald Blåtands grav i Polen. I fynden påträffades också en polsk översättning av krönikan ”Gesta Wulinensis ecclesiae pontifikum” från 900-talet som vi i vår bok refererat till. Recensionen, införd i Fornvännen 2022:1, är ett häpnadsväckande exempel på hur man från universitetsnivå kan lansera och sprida direkt felaktiga påståenden. Inte med ett ord tar man t.ex. upp min analys på materialets äkthet där jag som främst arkeologisk forskare bl.a. jämför resultat från arkeologins landvinningar med de historiska uppgifter som finns i krönikan.

Jag har tidigare publicerat detta mitt genmäle, som ni bl.a. kan läsa här:

https://www.academia.edu/88271908

I FaceBooksgruppen ”Grupp för Curmsun Disc-Haraldguldet” bemöts nu i ett antal inlägg denna recension i Fornvännen med sakliga fakta, något

som tydligt visar de två recensenterna okunskaper i ämnet. Som ett av flera exempel tar t.ex. Jerker Andersson upp recensenternas tvärsäkra uppgifter om att lien som arbetsredskap fanns först på 1200-talet och att uttrycket ”som en lie träffar en sten” alltså inte fanns på 900-talet. Detta skulle alltså bevisa krönikan som en förfalskning! Jerkers omfattande vetenskapliga analys visar recensenternas totala brist på saklighet. Ni kan läsa den här:

https://www.facebook.com/photo?fbid=26944100961945645&set=gm.4428537307413231&idorvanity=2130079067259078

10 maj 2026

Ett mycket bra och sakligt bemötande om den häxjakt som bl.a. Sydsvenskan med sin urusla artikel skapat. Den seriösa ”Lunds ideella turistinformation Destination Lund” har gett svar på tal. Ni kan läsa det om ni klickar på texten under bilden. Svaret är långt men mycket läsvärt om ni vill ha reda på sanningen eftersom det är baserad på fakta, jämfört med Sydsvenskans och några professorers medvetna och bevisbara osanningar om vårt arbete med krönikan ”Gesta Wulinensis ecclesia pontificum” från sent 900-tal.

SYDSVENSKAN

Lund

Alternativa guider lockar turister med mystisk guldskatt – forskare slår tillbaka

Det pågår en strid om Lunds tidiga historia. Nu har topplocket gått för den ena sidan – lokalbor som har startat en egen turistinformation, beväpnade med en spännande bok om guld och en vikingakung. "Smutskastning", dundrar de om kritiken de möter.
"Förfalskning", kontrar den andra sidan.

Jeanette Thuresson

https://www.turistinformationlund.se/aktuellt/sydsvenskan-artikel-april-2026/

17 maj 2026

Jerker Andersson har i ett antal artiklar framlagt sina forskningsresultat vilka ifrågasätter Kurt

Villads Jensens och Wojtek Jezierskis recension av Tomas Sielskis och min bok om Harald Blåtand och den nyfunna krönikan ”Gesta Wulinensis”. De har bl.a. påstått att kungens präst Avico som skrivit krönikan inte haft någon högre skolning. Jerkers utredning visar att detta påstående är ett verkligt stolpskott när det gäller frågan om seriös recension. Att detta fått ske i den annars så faktapålitliga tidskriften Fornvännen är dessutom ytterst beklagligt.

I nedanstående länk kan ni läsa hur Jerker Andersson med historiska fakta redovisar krönikans författare Avicos höga kunskapsnivå på 900-talet, något som de båda recensenterna i Fornvännen menat att Avico inte haft varför alltså krönikan skulle vara en förfalskning. Jerkers text är lång men oerhört intressant och välbalanserat saklig:

Klicka här för att läsa:
https://www.facebook.com/groups/2130079067259078/permalink/4437397809860514/

Jerker Andersson har med sina kunskaper i ett flertal artiklar på FB-sidan ”Grupp för Cursum Disc - Haraldguldet” analyserat de båda recensenternas bokrecension och funnit mycket allvarliga bristen av fakta genom hela recensionen. Artiklarna är läsvärda om du vill få reda på fakta:

20260502 *Är Lunds och Stockholms universitet m.fl ärliga ang Gesta Wulinensis ... ?*

20260503 *Oprecis formulering i recension av Vikingakungens guldskatt*

20260503 *Om sjön Jamno i Fornvännen samt Gesta Wulinensis*

20260504 *Om Gopleani i Fornvännen och Gesta Wulinensis*

20260505 *Är Gopleanis 400 borgar en omöjlighet som kan kullkasta Gesta Wulinensis?*

20260506 *Om Fornvännen, Gesta Wulinensis och Valaskjalf*

20260507 *Om Lien i Polen och idiomet kosa na kamień. Fornvännens recension av Gesta Wulinensis*

20260509 *Judar i Wolin och vad Toke Gormsson sade*

20260511 *Fortsatt granskning av kritik mot Gesta Wulinensis i Fornvännen 2022*

(Listan sammanställd av Åke Persson)

20 maj 2026

Det hela började med vår upptäckt i Malmö av ett unikt och nytt källmaterial om vår dansk/skånska vikingatid. Det blev en rikt illustrerad bok på 364 sidor om Harald Blåtand, hans liv, hans grav och vikingafästet Jomsborg. I materialet ingår texten till en unik, omfattande krönika, skriven av kungens egen präst Avico i slutet av 900-talet.

Boken är tryckt år 2021 i olika språkversioner. Vi har nu skrivit avtal med ett amerikanskt förlag som påbörjat tryckningen och lanseringen av vår bok bland många bokförlag i många länder. Eftersom vi då själva inte kan sälja de engelska böcker som vi har kvar ger vi bort dessa gratis.

Är ni intresserad måste ni själva komma och hämta böcker hos mig. Jag bor i södra Malmö:

Sigurdsgatan 11. Parkering på gatan utanför huset (pga. vägarbete måste ni köra in på parallellgatan Velandergatan för att komma till oss). Busslinjen 7 från Triangeln till Velandergatan går också bra att ta.

Jag är hemma mellan 14.00-17.00 alla dagar fram till 28 maj 2026.

Välkomna att få en helt ny bild av det vikingatida Danmark och Skåne.

25 maj 2026

Det är många som redan varit på besök hos mig och fått boken. Är ni intresserad finns det dock garanterat böcker kvar.

Boken en rikt illustrerad bok på 364 sidor om Harald Blåtand, hans liv, hans grav och vikingafästet Jomsborg. I materialet ingår texten till en unik, omfattande krönika, skriven av kungens egen präst Avico i slutet av 900-talet.

Vi har nu skrivit avtal med ett amerikanskt förlag som påbörjat tryckningen och lanseringen av vår bok hos många bokförlag i många länder. Eftersom vi då själva inte kan sälja de engelska böcker som vi har kvar ger vi bort dessa gratis.

Ni måste dock själv komma och hämta hos mig. Jag (Sven Rosborn) bor i södra Malmö: Sigurdsgatan 11, parkering på gatan utanför huset.

Jag är hemma mellan 14.00-17.00 alla dagar fram till och med den 28 maj.

26 maj 2026

Tiden går. Nu är det snart exakt 60 år sedan jag blev registrerad världsmästare. Mina kamrater på Teknis i Malmö ansåg att världsrekordet i bilputtning skulle tillhöra Malmö. Vi bildade ett lag med ett antal grupper och antog utmaningen. Rekordet hade man i Frankrike.

Tävlingen gällde vem som kunde putta en bil av ett bestämt bilmärke längst under 24 timmar. Puttningen skulle ske så att bilen aldrig fick stanna. Vi delade upp oss på entimmarspass per grupp. Tidigt på morgonen gick larmsignalen via telefoner. Vi låg enligt beräkningar efter fransmännen.

Alla samlades snabbt vid Malmö stadion och vi delades upp i fem grupper. Varje grupp skulle springa med bilen så fort som möjligt sin sträcka och sedan lämna över till nästa för att vila tills bilen rundat stadion och kommit tillbaka. Aldrig har det väl sprungits så mycket på utsidan av Malmö stadion.

Efter några timmar kunde vi återgå till ett lugnare tempo inne på stadsgatorna. Fransmännen låg enligt beräkningarna långt efter oss.

På bilden ses jag och min grupp på morgonen utanför Gamla kyrkogården vid Gustav Adolfs torg.

OBS. Det var inte jag som korrekturläste texten på skylten!

28 maj 2026

När jag läste etnologi i Lund på 1970-talet (det hette då ”Folklivsforskning”) fick vi lära oss att Österlen var ett ”reliktområde”. Detta innebär att området pga. sin isolering från större kommunikationsleder tidigare har varit mycket konservativt. Gamla sedvänjor har bevarats länge. Detta fenomen stötte jag på när jag arbetade med forskning om cisterciensermunkarna i Skåne under 1100-talet. Enligt nyupptäckta källor beskrivs hur man grundade *”Clara Silvia”*, Skandinaviens äldsta cistercienserkloster, i Elleköping väster om Åhus 1137. Strax därefter byggde munkarna en filial i södra Skåne.

På platsen fanns en fiskeby *”och klostret självt planerades att ligga på en platå väster om denna bosättning. Från platån fanns en vacker utsikt över havet och dess omgivningar, och som Gunter* (abboten) *själv skrev, på Johannes Döparens högtid* (24 juni) *var konturerna på ön ”Burgunderhulm”* (Bornholm) *synliga i horisonten. Klostret kallades därför ”Clara Vista”, som på italienska betyder en vacker utsikt.”*

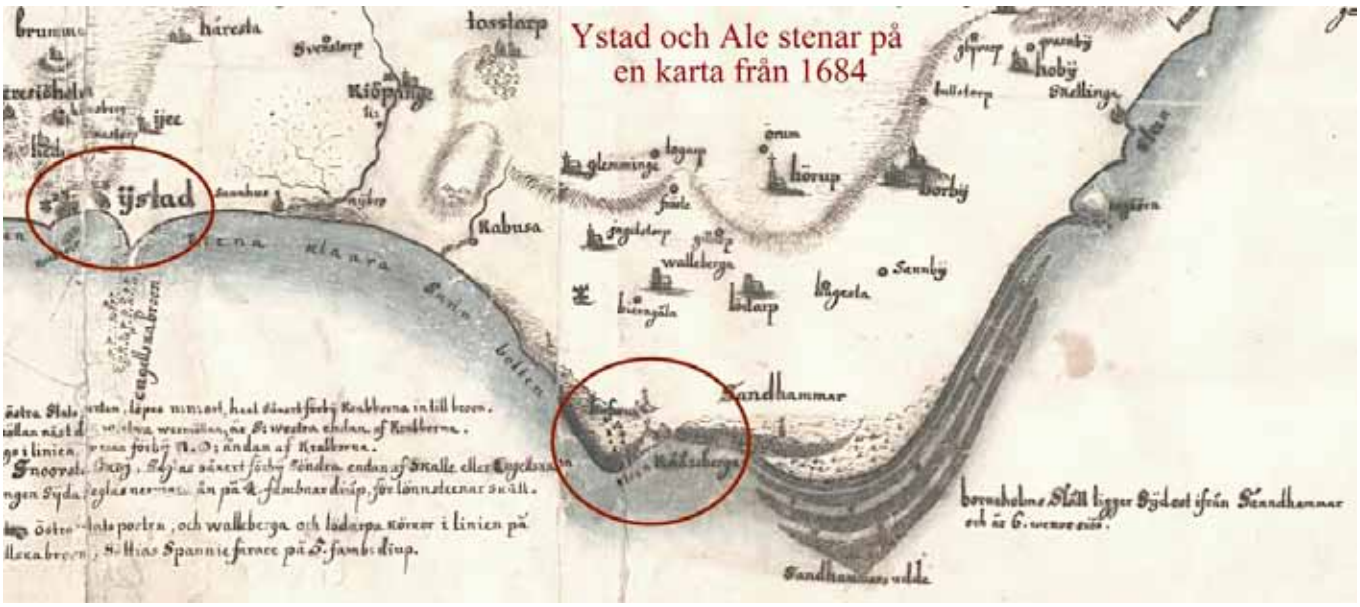

Uppe på platån fanns en gammal grav:

”Graven är gjord av stenar som formar en fisk, en symbol för vår Herre Jesus Kristus, men bristen på några tecken av korset och envishet hos de invånare som fortfarande utför hedniska ritualer här, väcker överväldigande mycket tvivel´.”

Detta måste vara platsen för Ale stenar. Så sent som in på 1100-talet hade man alltså hedniska ritualer på denna plats. Alltså ett tidigt exempel på ett ”relikområde”. Vid mitten av 1100-talet var kristendomen ju redan etablerad i större delen av Skåne. Munkarna övergav tanken på ett kloster på denna plats och byggde det i stället längre västerut:

”Enligt lokaliseringsprivilegiet grundades klostret istället en halv dagsfärd väster om den ursprungliga platsen. I närheten av klostret skapades också en fiskeby med namnet ”Vysta”, som var en förvrängning av namnet på klostret Clara Vista.”

Cistercienserna var fanatiska dyrkare av jungfru Maria och deras klosterkyrkor invigdes till S:ta Maria. Än i dag är Ystads äldsta kyrka vigt till jungfru Maria.

Vill ni läsa mer kan ni läsa min artikel ”Cistercienserkloster i Skåne” genom att klicka här:
https://www.academia.edu/101612084

31 maj 2026

I slutet av 1980- och början av 1990-talen satt Kulturens chef i Lund Anders W Mårtensson och jag i en tvåmannastiftelse för Borgebys medeltida slott vid Löddeköpinge i Skåne. Slottet omges av resterna efter en ringvall från sent 900-tal. Vi ordnade en utgrävning inne på det vikingatida borgområdet som avslöjade en dåtida silversmedja, något som antydde en kunglig anläggning. I den samtida krönikan ”Gesta Wulinensis” från Harald Blåtands tid som jag och kolleger påträffat långt senare bekräftas borgens kungliga status på 980-talet.

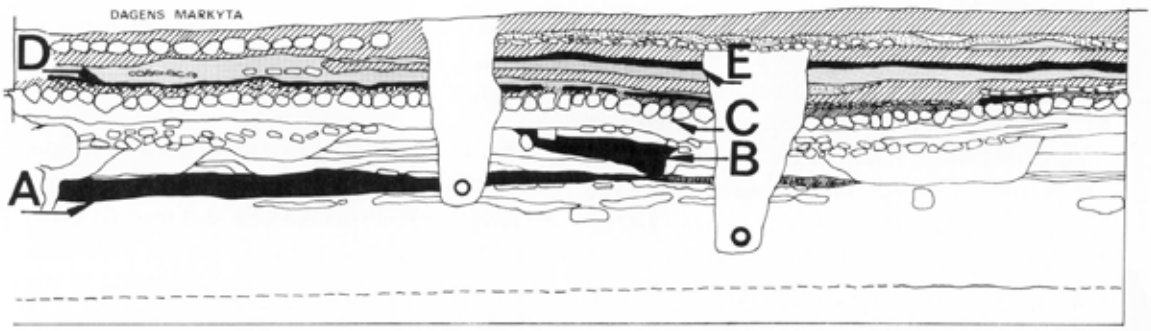

En åtta meter lång markprofil genom borggårdens kulturlager. Till vänster ses grundmurarna till ärkebiskopens kapell. A: Brandlager från före 1200-talet. B: Brandlager från år 1452. C: Kullerstensläggning från år 1452. D: Brandlager från tidigt 1500-tal. E: Brandlager från år 1678. Utgrävningsschaktet är ca två meter djupt.

Mitt intresse som arkeolog för Borgeby fanns emellertid redan år 1984. Då fick jag Lomma hembygdsförening att hjälpa till med en utgrävning inne i borgområdet. Det visade sig då att här fanns ett tjockt kulturlager som sträckte sig långt ner i tiden. På en här bifogad ritning ses en av mig dokumenterad markprofil med olika lagernivåer.

Ni kan också se den underjordiska tegeltunnel från medeltiden som vi också avslöjade. TV:s Sydnytts kameraman Kjell Holm konstaterar på bilden att tunneln genom sin ringa storlek troligen varit en avloppstunnel.

Redan under 1800-talet omtalades i tryck märkliga "hemliga underjordiska gångar" på Borgeby. Vid utgrävningen år 1984 påträffades en murad gång från 1500-talet. Gången ligger drygt en meter under markytan och den är minst 15 meter lång. Vid utgrävningen frilades endast mynningsälen. Förfarande vet man inte var gången slutar.

31 maj 2026

Det bar sig inte bättre än att jag på 1970-talet fick reda på att Malmö hade en mycket initiativrik turistchef, Carl-Erik Frantzen. Han var jag bara tvungen att träffa! Jag hade börjat på Malmö museum år 1970 där jag byggde upp den arkeologiska medeltidsforskningen och 1974 blev jag intendent på museet med ansvar för utgrävningar i stadens city.

Det blev ett angenämt möte på turistchefens kontor på Malmö turistbyrå, då belägen i det s.k. Börshuset vid Skeppsbron. (I dag har ju staden sedan länge ingen turistbyrå.)

Vårt första möte, turistchefen och intendenten, blev början på ett långt samarbete. Carl-Erik Frantzen bjöd på kaffe och smarriga wienerbröd. Tillsamman lade vi upp strategier för hur vi skulle väcka både turister och Malmöbor för stadens äldre historia. En återkommande guidetur skulle gå i stadens city. Här skulle guiden ingående berätta om stadens historia från 1200-talet fram till 1600-talet. Eftersom jag var byggnadsarkeolog hade jag personliga kontakter med husägare så besökarna på turerna kunde komma in i Rosen-

En rundvandring i det gamla Malmö

Turistchef Carl-Erik Frantzen och intendent Sven Rosborn studerar skiss över 1200-talets Malmö

vingeska huset från 1520-talet, Jörgen Kocks hus från samma tid, Kompanihuset från 1530-talet och S:t Petri kyrka från 1300-talet. Jag själv skulle lära upp guiderna. Denna tur blev otroligt lyckad och Turistbyrån körde den flera gånger i veckan under flera år.

År 1976 utvidgade vi vårt guideprogram. Då kunde besökare boka in sig på bussturer runt om i Malmös yttre omgivningar. Turen kallade vi ”Alla tiders resa”. Också denna blev otroligt populär. Jag skrev ett infohäfte och min gamle vän Torkel Möllerstöm illustrerade den. Klicka här för att ladda ner den: https://pilemedia.se/pdf/Alla%20tiders%20resa.pdf

Bilden ur Sydsvenskan visar de två initiativtagarna under en rundvandring med Malmöpressen.

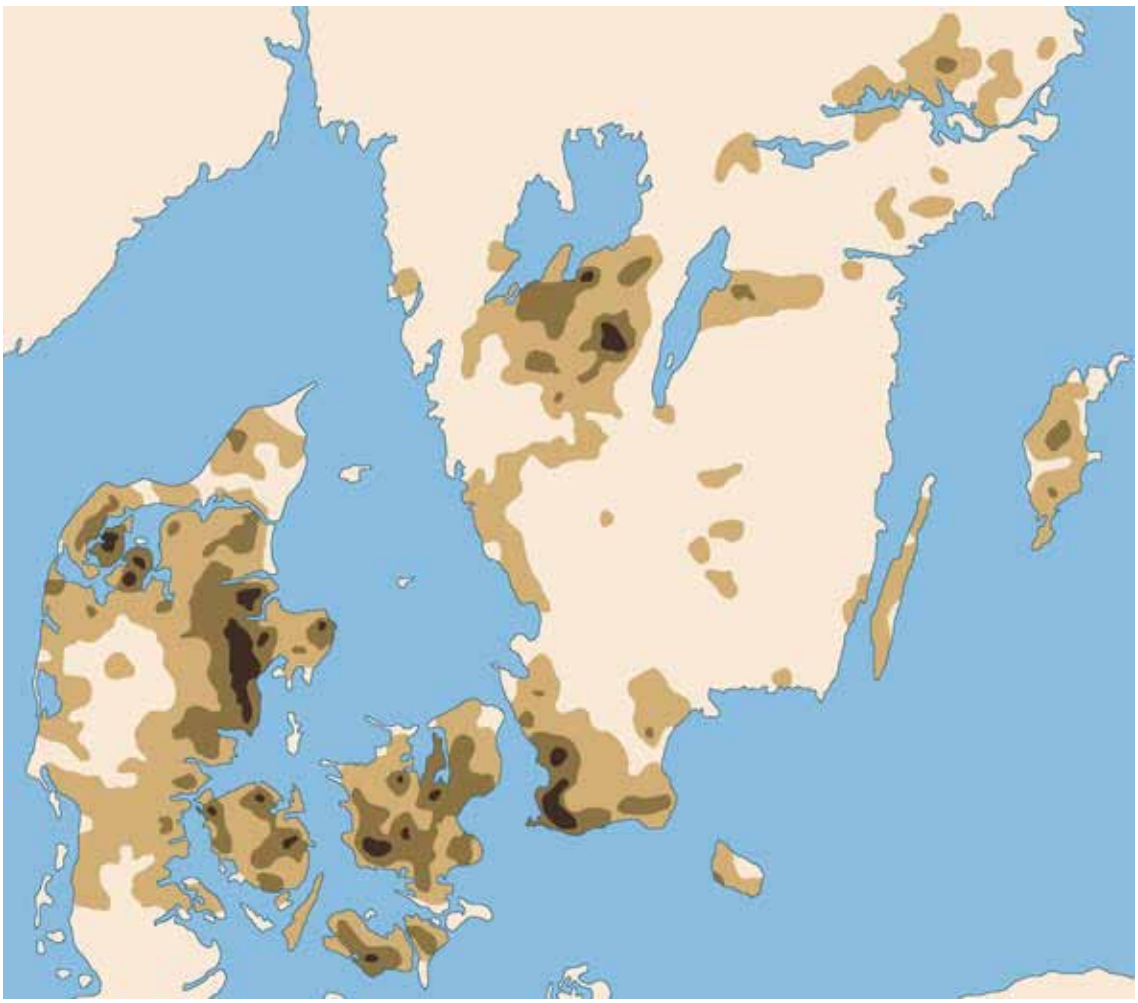

4 juni 2026

År 1984 gjorde jag en detaljerad kartanalys över alla medeltida kyrkor i Danmark och Sverige. För varje kyrka lät jag göra en beräkning av hur tätt kyrkan låg i förhållande till närliggande kyrkor och fick på detta sätt ett värde för varje kyrka.

Det var ett stort arbete då vi talar om mängder med kyrkor vars placering skulle analyseras var för sig. En sammanställning av analysen gav den bild som min karta visar. Ju mörkare område desto tätare med kyrkor och desto större befolkning.

Detta gav en intressant bild över befolkningssituationen för tusen år sedan. Den kyrka som fått det högsta analysvärdet, dvs. hade flest närliggande kyrkor kring sig, var Hököpinge söder om Malmö.

5 juni 2026

Det har blivit ett enormt stort intresse för min kartanalys över den medeltida kyrkotätheten i Danmark och Sverige som jag gjorde 1984 och som jag i går redovisade här på FB. Här lite om bakgrunden till kartanalysen.

Vid mitt arbete med kartanalysen över Sverige och Danmarks medeltida kyrkotäthet år 1984 använde jag mig av olika tryckta kartsammanställningar. För Sverige var det relativt lätt eftersom Generalstabens litografiska anstalt år 1967 kommit ut med en komplett förteckning och kartredovisning över alla medeltida kyrkor i Sverige; nu existerande och även sådan som inte längre finns. Generalstabens trycksak på hela 33x43 cm i åtskilliga sidor innehåller mängder med historiskt

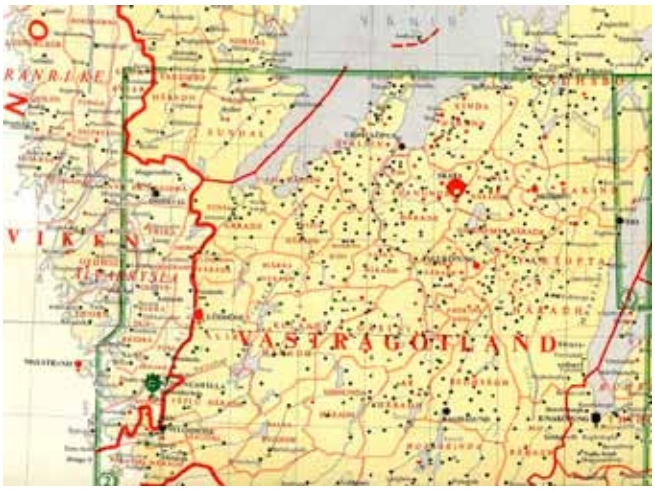

material och även ett digert register över de medeltida namnen översatta till namnen i modern svenska. Ett imponerande analysmaterial.

Jag visar här ett utdrag av denna karta över delar av Bohuslän - Västergötland. Röda och svarta punkter markerar medeltida sockenkyrkor. Här kan ni klart se den enormt stora skillnaden i täthet mellan kyrkor i Bohuslän respektive Västergötland. Genom att gå vidare och bearbeta och räkna ut varje kyrkas närhet till andra kunde jag ange ett tal för varje kyrka - ju högre siffra desto tätare med grannkyrkor. Dessa värden bildar sedan basen i min kartanalys. De områden som inte har kommit upp till en viss täthetsnivå har jag inte tagit med. Avsikten var ju att kartlägga de mesta centrala områden och därmed också de områden som måste ha haft en hög befolkningstäthet.

5 juni 2026

Mitt utgångsmaterial från min kyrkoanalys år 1984 var bl.a. ”Kartor över DET MEDELTIDA SVERIGE och dess ortnamn” från Generalstabens litografiska anstalt. Detta fantastiska material kom ut 1967. På kartorna är kyrksocknarna angivet med svarta och röda punkter. Till dessa punkter inräknas inte klosterkyrkor som jag alltså i min analys inte tagit med.

Markus Holmquist påpekade att kartbilden som jag tidigare visade som ett exempel hade blivit beskuren så att Marks och Kinds härader inte kommit med vilka han var intresserade av. Jag lägger därför nu in ett kartavsnitt där dessa finns med så att du kan fira Nationaldagen i lugn och ro!

Någon påpekade också att det i Östergötland måste det på min kartanalys saknas kyrkor i östra delen av land-skapet. Jag bifogar därför också ett kartutsnitt över detta område. Bilden är tydlig där den östra delen av Östergötland väldigt tydligt

står mot den rikligare förekomsten av sockenkyrkor i västra delen av landskapet och det enormt stora antalet sockenkyrkor i Västergötland.

6 juni 2026

”Lunds ideella turistinformation Destination Lund” erbjuder nu gratis föredrag om prinsessan Helga från Kyjiv alternativ gratis visningar i Lund på platser som kan knytas till denna mäktiga kvinna under slutet av 900-talet.

Ni hittar föredragen / visningarna i Lund genom att klicka här:

https://www.turistinformationlund.se/foredrag/prinsessan-helga-kyjiv/

https://www.turistinformationlund.se/visningar/prinsessan-helga-kyjiv/

Arrangemangen bygger på det forskningsarbete som jag och Tomas Sielski håller på med och som ni kan läsa mer om på Destination Lunds hemsida nedan. De är baserade bl.a. på vad vi redovisat i boken ”Vikingakungens guldskatt” som handlar om Harald Blåtands upptäckta grav och om innehållet i den krönika som hans egen präst Avico har skrivit. Till hösten kommer boken som är uppföljningen om vad krönikan berättar om Harald Blåtands brorson Sven Tveskäggs liv, den kung som 977 gjorde Lund till danernas huvudsäte.

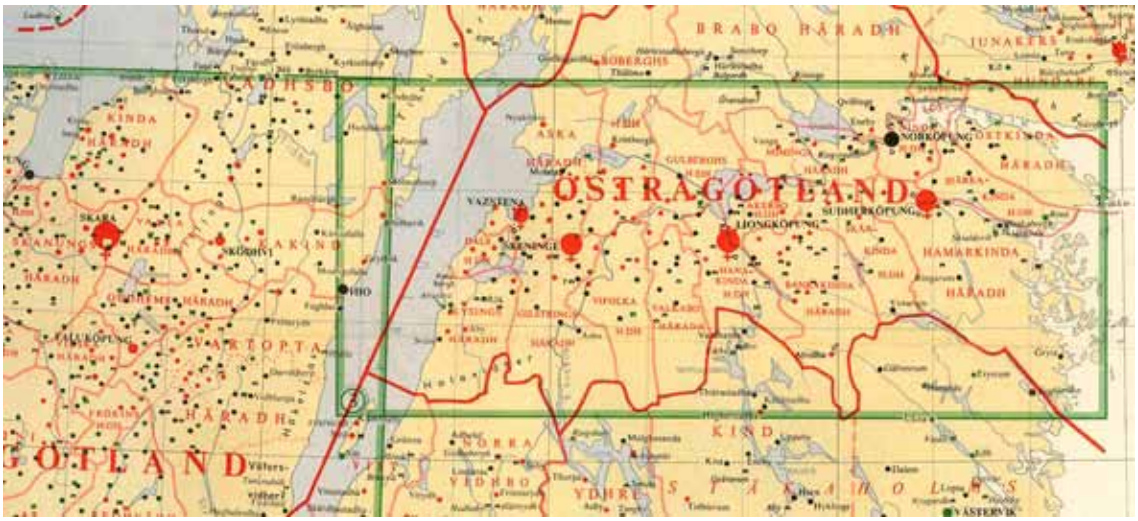

I vårt arbete med den kommande boken om Sven Tveskägg använder vi oss givetvis av texten i 900-tals krönikan ”Gesta Wulinensis”. Ständigt har vi då stött på intressanta uppgifter i denna krönika som inte tidigare varit kända i dansk-skånsk-polsk historia.

Mellan Ystad och Trelleborg finns en stor samling av runstenar resta över ”tegnar” och ”drengar”. Det har varit dåtida titlar över stormän som stått kungen nära.

Ta bara runstenen som står i herrgårdens Rydsgårds park i sydligaste Skåne, se bild (foto Wikipedia). Runtexten lyder:

× kata × karþi × kuml × þausi × iftiʀ × suin × baluks ¶ sun × bunta × sin × saʀ × uas × þiakna × furstr

Översatt på nutida språkbruk står det: *”Kata gjorde dessa kummel efter Sven, Baluks son, sin make. Han var den främste bland tegnar.”*

I modern runlitteratur har man förvrängt ”baluks sun” till ”Ballungs son”. Men ”Baluk” måste vara det rätta eftersom detta namn förutom på runstenen också omtalas i 900-talskrönikan. Och detta i ett sammanhang som ger ett helt nytt bidrag till Polens äldsta historia. Fursten Miesko av Polen känner man från 960-talet. Nu kan vi emellertid föra hans historia längre tillbaka. Han hade nära samarbete med daner och skåningar. Vi läser i ”Gesta Wulinensis” under år 972:

”Cetibiur åtföljdes av många soldater och bland dem var Torstein och Svein från Scon (Skåne) och far till den sistnämnde var den gode Balucs Jarl, som tillsammans med Misico (Miesko) hade följt Konut på hans expeditioner till ön Erin (Irland) *många år tidigare.”*

Harald Blåtands storebror Knut (Konut) Gormson ledde på 940- och 950-talen stora dansk/slaviska härar på Irland. Hans vapenbroder var uppenbart Polens blivande härskare Miesko men också jarlen Balucs från södra Skåne. Detta är första gången Miesko stiger fram i historien. Att dessutom Balucs son Sven omtalas vilket stämmer med runstenstexten är givetvis intressant. Under 900-talet har uppenbart den dansk/skånska/polska historien varit mycket sammansvetsad. Och vi har haft ett otroligt intressant stormannavälde i sydligaste Skåne med kontakter över havet till Polen vilket framgår av andra textavsnitt i ”Gesta Wulinensis”.

9 juni 2026

Det hände sig i början av 1990-talet att min vän Claes Schmidt ville ha med mig i sällskapet

Vännerna.

De, som har fantasi nog, kan livligt föreställa sig hur det kommer att gå för dem som, oförskyllt eller inte, hamnar i dåligt sällskap. Med oro i blick och devisen "bättre förekomma än förekommas" ringande i våra lyhörda öron bildade vi därför raskt Sällskapet Gammeldanskens Vänner redan 1984.

I samma lyckliga ögonblick antog vi dessutom stadgar som stakade ut vägen mot målet: "att verka för ett högkulturellt umgänge i allmänhet och dessförutom i synnerhet sprida kunskap om och medverka till större tillgänglighet av Gammel Dansk i Sverige."

Det senare förväntas ske genom "ständig efterfrågan av kulturdrycken på samtliga näringsställen som besökes av Sällskapets medlemmar. "Vi är än idag inte fler än tio muntra medlemmar. För mycket av det goda kan ju skämma allt...

”Gammeldanskens Vänner”. Bilderna visar hur vi förplägade deltagare vid en fest i anslutning till Kiviks marknad för exakt 30 år sedan.

Detta sällskap blev en härlig period i mitt liv. Vi var högt aktade av tillverkaren danske spritfabriker. Varje försommar bjöds vi över till Danmark för att provsmaka årets dryck. Det första året jag var med var vi i fabriken i Roskilde, sedan förflyttade man tillverkningen till Dalby söder om Köpenhamn.

Här några tillbakablickar från denna årsfärd år 1996. Det började med att bröderna samlades ombord på Flygbåten till Köpenhamn. Efter det att kaptenen i högtalare meddelat att nu kunde man kasta loss för Gammeldanskens vänner hade stigit ombord lämnade vi Malmö. I Köpenhamn bjöds vi av sprittillverkaren på morgonmat på Kanalcafén och sedan gick färden med buss till fabriken i Köge. Medan fabrikens direktion bävande stod nedanför en enorm metallcistern klättrade tio skåningar upp, öppnade topplocket och avsmakade försiktigt årets skörd. När vi nickade förnöjsamt mot direktionen nere på marken utbröt en väldigt festlig stämning. Så festlig att vi bjöds på ett stort gille på en genuin dansk krog.

10 juni 2026

Jag har fått en fråga om det i krönikan ”Gesta Wulinensis ecclesia pontificum” finns omtalat personer som inte varit kända från äldre bevarade skrifter eller runstenar. När det gäller personer i vår tidiga nordiska historia har ofta fantasin och bristen på samtida källmaterial spelat stor roll. Se t.ex. bilden nedan från 1700-talet över påstådda danska kungar.

I den nu upptäckta krönikan från sent 900-tal, ”Gesta Wulinensis”, förekommer mängder med personer vars namn inte tidigare varit kända. Detta är ju helt självklart när vi nu har något så ovanligt som en samtida källa från sent 900-tal där bl.a. då levande ögonvittnen har bidragit med kunskapen.

Här är t.ex. ett urval av några personer i Skåne som omtalas i ”Gesta Wulinensis” som inte är kända tidigare:

Helga, härskarinna i Lund
Thursti, son till Otis
Busi, son till Asura
Hokun och Umurn, söner till Brodir
Berengarius, storman

Gunvor, dotter till Björn Jarl
Tosti, utsänd av Erik Segersäll
Toki och Risibiuk, söner till Toke Gormson
Osmund, myntslagare i Lund
Ravnar, Olof Skötkonungs yngre bror
Går vi utanför Skåne blir listan lång över tidigare okända personer. Här är några av dessa:
Aidire Konut och Olaf den förskräcklige, anfädrar till kungasläkten
Blacaira Guthfritson
Palmarslau från Fyn
Sitric Caecha
Amlaib Cuaraana
Gofraid Sitriuc
Hunred guldsmed
Lubomir
Mirzkiem, härskare över slaverna
Prästen Marcusie
Ustivoio, ledare för ett polska uppror
Siegfried av Walbeck
Biskop Dodilo
Jarlarna Finulv och Torkil från norra Jylland
Lambert, präst
Hatto, Ramn och Svein från Svitjov
Mścigniew, slavisk prinsessa

11 juni 2026

Satt i morse och läste tidningen, dvs. *”Posttidningar”* från den 27 augusti 1645. Här berättades det att svenskarna belägrade Malmö och att en våldsam strid utbrutit den 7 augusti på havet utanför staden. Svenskarnas skepp ”Calmar Nyc-kelen” och ”Swanen” hade råkat i kanon-

duell med danska ”S. Peter”. Det danska skeppet skulle komma med proviant till det innestängda danska Malmö. Resultat: 50 döda danskar och 8 svenska. Matleveransen misslyckades uppenbart

Några nätter senare anlände dessutom en dansk trumslagare till den svenska krigslägret i Skrävlinge kyrkby utanför Malmö. Han överlämnade meddelandet att det långa kriget mellan Sverige och Danmark hade avslutats i Kristianstad. De svenska officerarna och soldaterna i belägringshären runt Malmö blev uppenbart inte glada: ”*effter som the här til medh längtan hafva wentat til at gå en gång i Action igen och spisat sig allaredo på Staden Malmö.*”

Man kunde alltså inte som var planerat mörda, bränna och stjäla i Malmö. Sicken besvikelse! Ni kan själva läsa tidningssidan här:

13 juni 2026

Jag var i går på Vårdcentralen Lindeborg. Ett elakt sår på benet har gjort denna plats till en för mig välbesökt plats. Som kulturhistoriker väcker dessa möten med vår moderna tids sjukvård alltid intressanta historiska perspektiv.

Fick man t.ex. på 1500-talet något sår eller behövde opereras i Malmö var man tvungen att gå till någon av stadens frisörer (skäggskärare).

Dessa hade ensamrätt till sådana ingrepp. Om dessa misslyckades kunde man få lov att gå till jordemodern, barnmorskan! Någon annan hjälp fanns inte. Jag känner tacksamhet att leva i nuet och kunna få besöka Lindeborgs Vårdcentral.

Som museichef på Malmö museum kunde jag för länge sedan för museets räkning köpa in Malmöbon Henrik Smiths läkebok från år 1577. Botemedlen i boken är många. Blodtappning var t.ex. förr ett vanligt botemedel. Henrik Smith ger här praktiska råd:

”Man tager ett antal blodiglar och sätter dessa på kroppen. Om de icke bita och suga vill, tager man dem av, gnider sedan kroppen med vitt vin och se, då bita och suga de av hjärtans lust.”

Henrik Smiths läkebok blev så populär att den trycktes om många gånger, senast i början av 1800-talet. Man gjorde det eftersom man troligtvis ansågs att den behövdes. Jag har däremot inte behövt fråga efter sådana behandlingar på min vårdcentral. Här arbetar man inte med blodtappning utan med moderna, effektiva läkemetoder.

Stort tack till alla ni duktiga och vänliga personal som arbetar på min vårdcentral i södra Malmö.

16 juni 2026

Satt i kväll och läste några gamla böcker om vikingatiden. Det blir en intressant bild att läsa dessa när vi nu har en samtida krönika, ”Gesta Wulinensis ecclesia pontificum”, skriven på 900-talet, att jämföra med. Mycket att det som man tidigare skapat en historisk bild av stämmer inte. Detta beror på att det tidigare nästan helt saknats samtida nordiska berättelser om denna tid. Merparten av vår etablerade vikingahistoria har i stället skapats från bevarade skrifter som är fler hundra år yngre än de händelser som de berättar om.

”Gesta Wulinensis” är däremot skriven och berättad av personer som själva levde när händelserna utspann sig. Givetvis är detta inga garantier att inte också dessa ibland kan ha låtit fantasin skena iväg. Men de måste vara betydligt mer trovärdiga än långt senare tillkomna skriverier.

Jag har valt en bok för att belysa detta, Politikens Danmarkshistorie ”Hvornår skete det” från 1955. På bilden ses texten om året 999. Blå siffror och understrykningar markerar helt felaktiga uppgifter:

995 gør de norske bønder oprør mod *jarl Håkon*. Ved efterretningen herom forlader *Olav Tryggvesøn* straks England og sejler sin flåde til Norge, hvor han efter Håkons drab bliver kåret til konge.

1 **999** Svend Tveskægs søster *Tyre* gifter sig uden hans samtykke med
2 *Olav Tryggvesøn*. Tyre har tidligere været gift med jomsvikingernes høvding *Sturbjørn*, der faldt i et slag ved
3 Uppsala, og den vendiske hertug *Boleslaw*, som hun forlod.
4 Ægteskabet vækker kong Svends vrede og stimulerer yderligere hans ønske om at genoprette faderens herredømme i Norge. En række fyrstelige forbindelser har allerede lagt grunden til en alliance rettet mod Olav Tryggvesøn.
5 Svend Tveskæg har sendt sin hustru Gunhild hjem til hendes fader hertug *Mieczyslaw af Polen* og istedet ægtet
6 den svenske konge *Erik Sejrsæls* enke *Sigrid Storråde*, hvis søn *Olaf Skotkonung* nu er Sveriges konge. Desuden har *jarl Håkons* landflygtige sønner *Svend* og *Erik* knyttet sig til det svenske og danske kongehus ved at ægte henholdsvis Olaf Skotkonungs søster *Holmfrid* og Svend Tveskægs datter *Gyda*.

1: Sven Tveskäggs halvsyster Tyra var aldrig gift med Olav Tryggveson. Detta har Snorre Sturlason skapat i början av 1200-talet för att få till en dramatisk historia.

2: Hon har heller aldrig varit gift med Styrbjörn.

3: Och inte heller var hon gift med hertig Boleslaw. Enligt ”Gesta Wulinensis” var hon i stället gift med stormannen Sibir Fultarson som var kung Harald Blåtands förtrogne. Han mördades 986 av Olav Tryggvason på hemväg från slaget vid Uppsala och hans runsten finns fortfarande kvar vid södra Ölands strand. Hon levde sedan som änka i sitt hem på norra Själland

4: Därmed bortfaller också Sven Tveskäggs ilska vilket skulle ha lett fram till slaget vid Svolder.

5: Sven Tveskägg har aldrig varit gift med Gunhild. Enligt ”Gesta Wulinensis” gifte han sig 992 med Swietoslawa, den polske härskarens dotter som var född 970. Med henne fick Sven Tveskägg sönerna Knut 994 och Harald 996.

6: Erik Segersäll dog 994 och hans hustru var då Zygfrida och inte Sigrid Storråda. Sigrid är ett fantasifoster vilket forskaren Birgit Sawyer år 2015 klargjorde vara ”en helt och hållet fiktiv gestalt”.

Vår kommande bok om Sven Tveskäggs liv, baserad på ”Gesta Wulinensis”, kommer att förändra mycket i den tidigare uppfattningen om bl.a. denne kungs liv men också mycket annat om vår 900-tals historia.